

فایز شهرستانی، میرزا علاءالدین محمد، فرزند میرزا رفیع صدرالممالک. (س یازدهم ق)، شاعر، متخلص به فایز. اهل شهرستان از اعمال اصفهان بود. نسب وی به دودمان صفویه می‌رسد. اسم او محمد صادق بود که از طرف شاه عباس اول (۱۰۳۸-۹۹۶ ق) موسوم به علاءالدین محمد شد و از طرف صایب شاعر اصفهانی تبریزی متخلص به فایز گردید. فایز از اکثر علوم بویژه فقه، کلام و نجوم بهره‌مند بود. وی در زمان شاه صفی (۱۰۳۸-۱۰۵۲ ق) و به دستور وی کور گردید.

تذکره روز روشن (۵۵۸-۵۵۷)، تذکره نصرآبادی

(۱۲-۱۳)، الذریعه (۸۰۵/۹)، صبح گلشن (۳۰۹)،

فرهنگ سخنوران (۶۸۵).